

MAGYARORSZÁG

A DEMOKRATIKUS NŐK VILÁKGONGRESSZUSA BUDAPESTEN

November 30-án nyílt meg a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség Budapesti Világkongresszusa. A kongresszusra a világ minden tájáról érkeztek kiküldöttek, akiket Dinnyés Lajos miniszterelnök és Rákosi Mátyás miniszterelnökhelyettes üdvözölt. A kongresszus elnöke, a francia Eugénie Cotton asszony megállapította, hogy a Nőszövetség az elmúlt három esztendőben négy főfeladatot megoldására törekedett. Ezek: küzdelem a fasizmus ellen, küzdelem a demokráciáért és a békéért, küzdelem a nép jogainak kiterjesztéséért és a gyermekek helyzetének megjavításáért. Ezután megemlékezett a szovjet nők hatalmas teljesítményeiről, akik mind a Nagy Októberi Forradalomban, mind a második világháborúban páratlan hősiességgel küzdöttek a férfiak oldalán. A kongresszuson a különböző nemzetek kiküldöttjei egymásután szólaltak fel és mindnyájan hitet tettek a béke megőrzése mellett. A

kongresszust Joliot-Curie asszony, a világhírű tudós és Dolores Ibarruri, a legendáshírű La Passionaria táviratban üdvözölte.

A kongresszus végén a magyar kiküldött határozati javaslatot terjesztett elő a nők politikai és gazdasági jogainak védelméről. A határozati javaslat megállapítja: a Szovjetunió és a népi demokráciák a férfiakéval egyenlő gazdasági és politikai jogokat biztosítottak a nőknek. A holland kiküldött a Nemzetközi Nőszövetség békekiáltványát olvasta fel. A kiáltvány megállapítja, hogy az Egyesült Államok és Nagybritannia jelenlegi vezetői háborúba akarják sodorni a világot. Ha minden asszony sikraszáll a háborús uszítók ellen, nem lesz háború, alapította meg a kiáltvány. A határozati javaslat a világ asszonyai nevében tiltakozását fejezte ki a görögországi, kínai, vietnami, indonéziai, malájai, burmai és dél-koreai imperialista katonai beavatkozás ellen.

RAKOSI MÁTYÁS BESZÉDE

Nagyjelentőségű beszédet mondott Rákosi Mátyás miniszterelnökhelyettes az MDP Központi Vezetőségének november 27-i ülésén.

— A Központi Vezetőség legutóbbi ülése óta eltelt időt bel- és külpolitikai téren a demokrácia erőinek növekedése jellemezte — mondotta Rákosi Mátyás Nemzetközi téren elsősorban a Szovjetunió erőinek a növekedésére kell rámutatnunk. A Szovjetunió gazdasági fejlődése nagy lendülettel folyik. Az eddigi eredmények alapján nem kétséges többé, hogy a háború utáni első öt éves tervet négy év alatt sikerrel fogják teljesíteni.

— A közép-európai demokrácia komoly megerősödését jelenti a csehszlovákiai magyarok megváltozott kezelése is. Örömmel üdvözljük a csehszlovák népi demokráciának és benne a csehszlovák kommunista pártnak azt az elhatározását, hogy változtatt a szlovákiai magyarság eddigi kezelésén és a jövőben olyan bánásmódban részesíti őket, amelyen egy demokratikus országban nemzeti kisebbségnek kijár.

A jugoszláviai helyzetről Rákosi Mátyás kijelentette, hogy a legutolsó időben széleskörű szervezett magyarellenességszítás folyik szerbe Jugoszláviában. Így akarták Titóék elterelni a jugoszláv nép figyelmét saját árulásukról.

— A magyar helyzetet gazdasági téren a tervszerű szocialista építkezés sikere jellemzi. Az eddigi eredmények alapján meg lehet állapítani, hogy a három éves tervet 2 év, öt hónap alatt, a jövő év december végére be tudjuk fejezni.

Iparunk fejlődésének legfontosabb eredménye a reálberek emelkedése. A legkülönbözőbb oldalról megcsejtett számítások mind azt mutatják, hogy a reálbér ez év októberében 15—25 százalékkal magasabb, mint az utolsó békeévben.

— Ugyanakkor azonban rá kell mutatni arra, hogy ha lényegesen többet költünk — és most lényegesen többet költünk — munkabérekre, mint amennyit tervünk előrelát, akkor ennek az a következménye, hogy termelésünk nagyobb részét éljük fel és kisebb része jut a befektetésekre, jövőnk kiépítésére.

— Szaporodnak a demokrácia gazdasági feladatai. Most térünk rá a hadsereg feltétlenül szükséges újjászervezésére és mindenki tudja, hogy ez nagy anyagi eszközöket kíván.

— A legnagyobb takarékosagra kötelez bennünket az öt éves terv is, amelynek részletein most dolgozunk, s mely hazánk ipari, mezőgazdasági termelését, kulturális berendezéseit és népünk életszínvonalát hatalmas lépéssel akarja előrevinni.

— Mezőgazdasági termelésünk elaprózott paraszti birtokokon alapul. Ez a termelési mód elég volt arra, hogy mezőgazdaságunk a demokrácia segítségével négy év alatt lényegében elérje a békebeli színvonalat, de ez a színvonal messze elmaradt a fejlettebb mezőgazdasági államok és méginkább a Szovjetunió színvonalától. Mi sem a városi munkások, sem a falu dolgozó parasztságának békebeli színvonalát nem tartjuk valami példásnak. Ellenkezőleg, türhetetlenül alacsonynak tartjuk.

Ha fel akarjuk emelni mezőgazdaságunk színvonalát — és vele együtt a dolgozó parasztság életszínvonalát — ehhez ugyanúgy, mint az iparban, a nagyüzemi termelési eszközök: a modern gépek, traktorok, talajmegművelő gépek, műtrágya, nemesített vetőmag, kémiai védőszer, stb. alkalmazása szükséges. Csak a nagyüzemi termelés adhat a falunak anyagi jólétet és kultúrát. — Érti ezt a dolgozó parasztság is és a maga számára keresi a kiutat a helyzetből. A kiút a föld közös, társas megmunkálása, amelyhez a szövetkezet is tartozik.

Rákosi Mátyás így folytatta: — Áttérek itt a magyar demokrácia és az egyházak, pontosabban a római katolikus egyházzal való viszonyunkra. Mi minden egyházzal a kölcsönös megegyezést kerestük. A protestáns egyházakkal megállapodásra jutottunk: kölcsönös engedékenység és megegyezés alapján szabályoztuk ezeknek az egyházaknak a demokráciához való viszonyát. Csak Mindszentyék utasították el a megegyezést.

Az a népmozgalom, amely száz és száz községben, ezer és ezer szervezeten keresztül követeli, hogy eddigi politikánkon a katolikus egyház reakciósaival szemben változtassunk, olyan figyelmeztetés, amelyet meg kell szívlelnünk.

Ezután a MDP-ban folyó tagfelülvizsgálatokról beszélt Rákosi Mátyás. A felülvizsgálat célja, hogy megtisztítsa a Magyar Dolgozók Pártját olyan elemektől, amelyeknek bármilyen okból nem lehet helye soraink között. Nemcsak sorainkat fogjuk megtisztítani, de azokat az elvtársakat, akiknek tudása vagy fejlődése még nem érte el a megfelelő fokot, tagjelöltté nyilvánítják.

A KOMMUNISTÁK MAGYARORSZÁGI PÁRTJA MEGALAKULÁSÁNAK HARMINCADIK ÉVFORDULÓJA

November 20-án ünnepelte a Magyar Dolgozók Pártja a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának harmincadik évfordulóját. Az évfordulóra eljöttek Budapest minden részéből az MDP tagjai és a külföldi testvérpártok képviselői, hogy meghallgassák Rákosi Máttyás beszámolóját a magyar kommunista mozgalom harmincéves történetéről.

Az ülést Szakasits Árpád köztársasági elnök nyitotta meg.

— A nagy mű: a munkásosztály egysége — mondotta — ma már megmásíthatatlan valóság. El és virágzik a mi nagy pártunk és munkás nyomán virágzik az ország, boldogul a nép. A munkásosztály egyre jobban érzi, egyre világosabban tudja, hogy kezei között formálódik az új Magyarország, hogy pártja: a Magyar Dolgozók Pártja alakítja az új szocialista életet.

Ezután Rákosi Máttyás nagy beszédben jelölte meg az 1919-es proletárforradalom valódi helyét a magyar történelemben, valamint a kommunista mozgalom további feladatait és céljait. A Magyar Kommunista Párt bölcsőjétől kezdve forradalmi párt volt —, mondotta — e pártnak alig négy hónap alatt sikerült megteremtienie a proletárforradalom lényeges előfeltételeit. A Tanácsköztársaság — ezt a reakciós rágalmakkal szemben is

kell szegezni — nem valami kisebbség ura'ma volt, hanem a Kommunista Pártot követő magyar dolgozó nép többségére támaszkodott.

Rákosi Máttyás rámutatott azokra a hibákra is, amelyeket a Tanácsköztársaság idején a Párt elkövetett. Ilyen volt a Kommunista Párt beolvadása az opportunistáktól meg nem tisztított Szociáldemokrata Pártba. Nem kevésbé súlyos hiba volt az, hogy a nagybirtokot nem osztották fel. Így a munkás-paraszt összefogást nem teremtették meg. Nem zúzták szét a régi reakciós államrend szervezetét, a hadseregben, rendőrségben, a régi reakciós tisztikar megmaradt. Ezután kifejtette, hogy a magyar kommunista mozgalom egyik becsületbeli tartozása, hogy a kommun emléket megszabadítsa attól a mocsktól és rágalmtól, amelyet az ellenforradalom oly szívósan szórt rá, s kijelölje méltó helyét a magyar történelem legfényesebb eseményei között.

Ismertette még a kommunista mozgalom évtizedes harcait és visszapillantást tett a felszabadulás utáni politikai küzdelemekre, majd hangsúlyozta, hogy nem lehet megdönteni többé a demokráciát ott, ahol a munkásosztály a marxi-lenini párttal az élen és a vele szövetségben álló dolgozó parasztsággal egységesen, szilárdan áll ki mellette.

AZ MDP V. KATONAI KONFERENCIÁJA

November 13-án kezdődött meg a Honvédség Házában az ötödik országos katonai konferencia. A konferencián megjelent Rákosi Máttyás és Szakasits Árpád, valamint Gerő Ernő, Farkas Mihály, Kádár János és Nagy Imre miniszterek. Az MDP nevében a konferenciát Rákosi Máttyás üdvözölte. Ezután Farkas Mihály honvédelmi miniszter mondotta el beszámolóját. Áttekintést nyújtott a magyar belpolitikai helyzetéről, és megállapította, hogy 1948 első felében a reálbérek a háború előttit túlszárnyalva, annak 114.6 százalékát érték el. Mindez annak köszönhető, hogy egyre teljesebben térünk át a szocializmus építésének útjára.

A honvédségről Farkas Mihály honvédelmi miniszter megállapította, hogy a hadsereg fejlődése elmarad az ország politikai és gazdasági fejlődése mögött. Hadsegünk csak úgy felel meg az épülő szocialista ál-

lam követelményeinek — mondotta —, ha sorain belül határozott tevékenységet fejtenek ki a munkásosztály forradalmi marxista-leninista pártja és annak szervezetei.

A honvédelmi miniszter politikai beszámolója után Pálffy György altábornagy szervezeti referátumát mondotta el. Rámutatott arra, hogy a munkásosztály ezrével bocsátotta legjobbjait az új hadsereg tisztikarának rendelkezésére. Hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a hadseregben a békétábor vezető ereje, a Szovjet-unió és annak hadserege iránt megingathatatlan hűség és szeretet legyen és ezzel párhuzamosan ugyancsak hatnia kell a hadseregben az imperialisták elleni gyűlöletnek is.

A beszámolókat hozzászólások követték, majd Sólyom László altábornagy zárta be a konferenciát.

November hó 9-én nyitotta meg a Kossuth Akadémián Farkas Mihály honvédelmi miniszter a Fő- és törzsi tanfolyamot

Hallgatóság a Honvédség Házában tartott ünnepségen.

A magyar dolgozó nép szintén hatalmas lelkesedéssel ünnepelte a Nagy Szocialista Forradalom évfordulóját. A fővárosban a Szabadságtéren, a Kossuth Akadémia kertjében, a gellérthegyi szovjet emlékműnél és a Molotov-téri szovjet hősi emlékműnél Marosán György, Erdei Ferenc, Kállai Gyula és Bogdár József méltatták a Nagy Októberi Forradalom jelentőségét.

A szónokok megállapították, hogy a szocialista forradalom győzelmével megváltozott a világ képe és benne megváltozott a dolgozó osztályok sorsa is. Minden nép számára, amely szabadságot és nemzeti függetlenséget akar, a Nagy Forradalom mutatja az utat és a Szovjetunió példája, ereje és vezetése biztosítja a dolgozó nép győzelmét. Ma, amikor a második világháború megpróbáltatásaiból és pusztulásaiból magához térve a világ

Szigeti Pál őrnagy szaval.

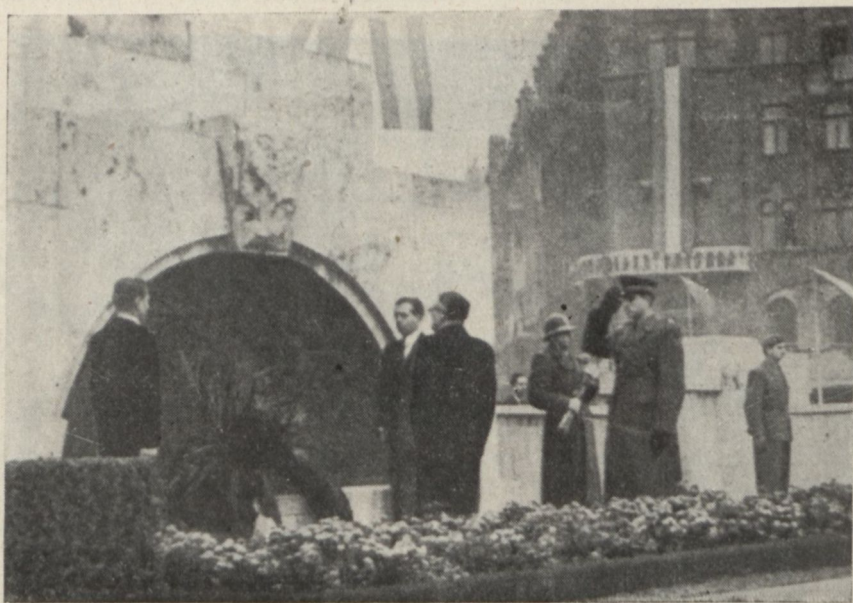

Az énekkar dalokat ad elő.

békés és szabadságszerető népei újjáépítik hazájukat és a fejlődés alapjait rakják le, újra a Szovjetunió ereje és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicsőséges vívmányai biztosítják a tartós békét. A magyar nép számára is a Nagy Októberi Szocialista Forradalom szelleme és a nagy Szovjetunió ereje hozta meg a felszabadulást. Ez az erő biztosítja, hogy munkánk és harcunk nyomán a magyar nép számára is új világot építsünk. A főváros dolgozói mellett ország-szerte bensőséges ünnepségek sorozatával ünnepelték meg a Szovjetunió dicsőséges forradalmának harmincegyedik évfordulóját. A magyar városok és falvak dolgozói nagy tömegekben vettek részt az ünnepségeken. A dolgozók mindenütt fáklyás felvonulásokat rendeztek és megkoszorúzták a szovjet hősi emlékműveket és a szovjet hősök sírját.

*Farkas Mihály honvédelmi miniszter
a honvédség nevében helyezi el koszorúját az emlékműre.*

A szocialista forradalom 31. évfordulójának ünneplése alkalmából Szakasits Árpád köztársasági elnök koszorút helyez a szabadságtéri Szovjet Emlékműre.

Honvéd diszszázad tiszteleg a szabadságtéri Szovjet Emlékmű előtt.

A SZAKSZERVEZETI KONGRESSZUS

Még október hó végén a magyar belpolitikai élet egyik legjelentősebb eseménye volt az ötvenéves fennállását ünneplő magyar Szakszervezeti Tanács kongresszusa. A háromnapos kongresszus október 17-én nyílt meg ünnepélyesen a parlamentben, számos külföldi, éü-kön a szovjet szakszervezet kiküldötteinek jelenlétében.

A kongresszus résztvevői több fontos beszámoló elhangzása után határozati javaslatot fogadtak el. A határozat megállapítja, hogy a szakszervezetek nagy küzdelmek után, a munkásegység erejével és az MDP ve-

zetésével súlyos csapást mértek a reakcióra. A további építőmunka döntő kérdése a nehézipar fejlesztése, a mezőgazdaság gépesítése.

A reakció főereje ma a klerikális, a mindszenista reakció és a kulákság — állapítja meg ezután a határozat. A szakszervezetek tehát fokozott éberségre hívják fel a dolgozó tömegek figyelmét az imperialisták és belső ügynökeik tevékenysége ellen. Fejleszteni kell a munkásság és a dolgozó parasztság szövetségét. Újjá kell szervezni a Függetlenségi Frontot.

VISSZAKAPTAK ÁLLAMPOLGÁRSÁGUKAT A SZLOVAKIAI MAGYAROK

A közelmúltban döntő változás állott be a csehszlovák-magyar viszonyban. *Zapotocky* csehszlovák miniszterelnök minisztertanácsán mutatott rá arra, hogy Magyarországon a háború befejezése óta mélyreható belpolitikai változások mentek végbe, Magyarország állami és nemzeti fejlődésében új történelmi útra lépett és csatlakozott a népi demokráciák egységfrontjához. Ennek következtében a csehszlovák köztársaság területén élő magyarok is megszűntek külső imperialista politika eszközei lenni. Véglegesen rendezni kellett tehát a Csehszlovákiában maradt magyar nemzetiségű személyek helyzetét, mert a csehszlovák kormánynak az a meggyőződése, hogy a népi demokratikus Magyarországgal való jószomszédi és baráti viszony megerősödése a

köztársaság érdekeit és az általános béke ügyét szolgálja.

Zapotocky miniszterelnök javaslatára *Nosek* belügyminiszter törvényjavaslatot terjesztett a csehszlovák minisztertanács elé. A törvényjavaslat értelmében újra megkapják a csehszlovák állampolgárságot azok a magyar nemzetiségű személyek, akiknek a csehszlovák köztársaság területén állandó lakhelyük van és nem vétekük súlyosan a csehszlovák köztársaság és annak népi demokratikus rendje ellen. A törvényjavaslatot a minisztertanács elfogadta.

A törvényjavaslat elfogadása óta több illetékes nyilatkozat hangzott el mindkét részről. A csehszlovák politikusok meggyőződésüket fejezték ki, hogy a nagyjelentőségű törvényt további intézkedések követik.

A BUDAPESTI JUGOSZLÁV KÖVETSEG ÁLLÁSFOGLALÁSA

A budapesti jugoszláv követség, katonai küldöttség, kereskedelmi küldöttség és a Tanjug (jugoszláv távirati iroda) budapesti képviselői október végén nagyjelentőségű nyilatkozatot tettek közzé. Megállapítják: Tito, Kardelj, Gylasz és Rankovic mindent elkövettek és elkövetnek, hogy a jugoszláv kommunista pártot és a jugoszláv népet mind élesebben szembeállítsák a Szovjetunióval és a népi demokráciákkal.

Ebben a helyzetben — hangzik a nyilatkozat — tovább nem halgathatunk. Felhívjuk a jugoszláv hazafiakat, hogy ingadozás nélkül kezdjenek döntő harcot a munkásosztály árulói és azok ellen, akik rágalmaznak a testvéri Szovjetuniót, szabadságunk és függetlenségünk egyetlen biztosítékát, Szilárd meggyőződésünk, hogy híven a nemzetköziség hagyományaihoz, Jugoszlávia hősi kommunista pártjának tagjai rendelkeznek azzal az erővel, hogy Jugoszláviát visszavezessék a világhoz, a kommunista pártjainak közösségébe.

A DOLGOZÓ NÉP TILTAKOZIK MINDSZENTY USZÍTÁSAI ELLEN

A magyar dolgozó nép minden rétege erőiesen tiltakozik Mindszenty primás népellenes uszító politikája ellen. A magyar dolgozók — állapítja meg a kormányhoz küldött számtalan távirat — nem tűrhetik, hogy áldozatos munkájuk eredményeit lelkiismeretlen lélek-

kufárok alattomos szándékú izgatással veszélyeztessék. Kérik a kormányt, vessen véget Mindszenty uszításainak és alkalmazza Mindszentyvel szemben a köztársaság védelméről szóló törvényt.